

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare
in fiecare
95/962
Duminecă.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Gtescu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lingă Gara de Nord). București

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone aloo, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptușii fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașini pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiunii, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceră și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scôrțe, frunze, flori și semințe pentru cearuri, un și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiū din ficat de morun pentru cura de érnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugițe, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayone, ciaiuri, drageie, elixire, emulsiunii uleiōse, emplastre, glicerofosfate, globule, grănule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentōse care, prin rolul ce îndeplinesc unele de fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritōre, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndeptându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifōne, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectōre și sistematice irigatōre pentru Mōșe și Lehus, pompe trage-lapte și biberōne, plosci și lighéne de porțelan, specule, ată de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatōre, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dōmne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatōre și vaporizatōre, preservative, suspensōre termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiū platină, faianță și porcelan, ochelari, forțeci și clești, etc.

La cerere, expediază în ori-ce parte a Țărei, contra ramburs, prompt și cu oneturile cele valabile, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 8 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Misa publicitate, 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Redacția, Tot înainte. — Maeri, Vizita M. S. Regelui, la expoziția agrară. — G. Coșbuc, Fachirii. — Th. D. Speranța, Opinia publică la sate. — D. Teleor, Doctorul Kalinderu. — Căpitan S. Leonte, Ce a făcut și ce trebuie să mai facă «Albina». — N. Rădulescu-Niger, Cântecul Inului, (poezie). — Sp. Popescu, Un dor de peste Prut. — N. Nicolaescu, Foloasele albinelor. — V. S. Moga, Luxemburgul. — Smara, Se redeschid școlile. — De la sate. — Informațiuni. — Licitățiuni. — Poșta administrației.

Staturi: Cum se scoate rânzezeala din unt. — Mastice pentru pomi. — Pentru a scoate din vase mirosul de gaz. — Durerile de dinți.

Ilustrațiuni: MM. LL. Regele și Regina. — Doctorul Kalinderu și Gambetta.

TOT ÎNAINTE

ășim în al optulca an al existenței noastre, și pășim cu aceeași încredere cu care acum 7 ani ne-am făcut apariția. Aruncându-ne privirea înapoi, ne dăm seamă de greutatea cu cari am avut de luptat, de reaua voință cu care ne-au primit unii, de dragostea cu care ne-au îmbrățișat alții. Am făcut revista pentru popor și în el ne-am pus toată speranța. Nu ne-am înșelat. Căldura cu care astăzi este îmbrățișată revista de însemnatul număr de abonați ce avem, ne pune la adăpost de toate uneltirile răuvoitoare.

Mulfămită faptului că revista n'a urmărit de cât luminarea poporului, ea a putut pătrunde în toate țările locuite de Români, așa că în Austro-Ungaria ca și în Rusia, în Turcia ca și în Statele Balcanice, «Albina» este citită de un bun număr de Români. Dăm aici scrisoarea din 18 Septembrie a. c., primită dela Comunitatea Schitului Prodromul din sfântul munte Athos, pe care Casa Bisericii l-a abonat.

Domnule Redactor,

Primind revista *Domniei-Voastre* «Albina», nedescrisă bucurie ne-a produs, considerând onoarea ce ați binevoit a ne face.

Știm cu adevărat, că după merit poartă numele acestei mici insecte prea înțelepte; căci cuprinde dulcea miere culeasă din instituțiunile și instrucțiunile întregii lumi, necesară în viața omului socială și morală pe pământ.

Biblioteca Mănăstirii noastre, pe lângă alte volume cu care este înzestrată, în viitor va avea fericirea a se fâli și cu minunata revistă «Albina», cea plină de înțelepciune și bogăție morală.

Prea satisfăcuți dar pentru considerațiunea și onoarea ce dați sfintei Mănăstirii noastre Române din Orient.

Binevoiiți, vă rugăm, a primi mulțămirile întregii noastre confrătimi și stima ce vă conservăm; rămânând îndatorați a vă pomeni la sfintele dăvine servicii ce să înalță către Dumnezeu, în biserica Mănăstirii noastre.

Al Chinoviului Românesc Prodromul.

Egumenul Antipa Ieromonahul, cu toată confrățimea.

Din această scrisoare, se vede dragostea cu care toți bunii Români ne-au îmbrățișat. Dar dacă, incredințuți de curățenia gândurilor noastre și de folosul ce-l putem aduce, Bunul nostru Rege ca și toți frunțașii neamului, ne-au cinstit cu puternicul lor sprijin, apoi nu e mai puțin adevărat că datorim abonaților noștri starea înfloritoare a revistei. În zilele bune ca și în zilele de restriște, ei ne-au încurajat și ne-au sprijinit, atât moralmente cât și materialmente. Comitetul de redacție al revistei, pentru a coresponde în totul încrederei ce i s'a acordat, încă dela început, și-a pus munca în serviciul revistei în mod cu totul gratuit.

Grație apoi colaborării desinteresate a multor frunțași ai condeielui, pe de o parte, ca și dragostei abonaților, de altă parte, revista intră în anul al 8-lea cu un fond bănesc de lei 35.500 în diverse scrisuri, depuse la Banca Națională a României.

Acest fond ca și tot ce se va mai adună, aparține exclusiv revistei, și va servi într'un viitor cât mai apropiat la noi îmbunătățiri ce i se vor aduce.

Intrând în al 8-lea an, ne facem o plăcută datorie de a mulțumi tuturor frunțașilor neamului, ca și iubitorilor noștri abonați, pentru sprijinul puternic și desinteresat ce ne dau. Mulțumim Direcțiunii generale a poștelor și telegrafelor, ca și tuturor diriginților și funcționarilor acestui serviciu, cari dela apariția revistei și până astăzi, ne-au adus și ne aduc servicii desinteresate, dându-ne concursul lor de funcționari și de buni Români.

Intemeiați pe trecut și increzători în viitor, pășim fără sfială, înainte și tot înainte.

REDAȚIA.

Vizita M. S. Regelui la expozițiunea agrară.

Duminică, 26 Septemvrie, la ora 1 p. m., M. S. Regele AA. LL. RR. Principele Ferdinand, Principele Carol și A. S. Principele Wilhelm, au vizitat expozițiunea agrară. A. S. R. Principele Ferdinand și cu Principele Wilhelm, au sosit puțin mai înainte.

M. S. Regele a fost întâmpinat la intrare de d-l Sturdza, președintele consiliului, d-nii Miniștrii Vasile Lascar, Stoicescu, Porumbaru și Giani, de d-l I. Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei, de d-l Grecianu, președintele societății agrare și de întregul comitet al expoziției.

La sosirea Suveranilor, fanfara gimnaziului Mihaiu Bravul intonă imnul regal.

D-l Ștefan Grecianu, președintele Societății agrare, se adresează M. S. Regelui și AA. LL. Regale, cu aceste cuvinte:

«Va rămâne memorabilă frumoasa zi de astăzi și se va putea numi ziua de sărbătoare a agriculturii, căci privind oricine mulțimea adunată din jurul Majestății Voastre, de sigur va zice că toată țara se veselește ca și noi, văzând pe Regele Carol, însoțit de primele 2 generațiuni ale Dinastiei Sale, venit aici ca să salute, în prima expozițiune a Societății agrare, începuturile de deșteptare ale buneii și harniceii muncii a pământului.

«Fie deci binecuvântată de Dumnezeu prima intrare a Suveranului nostru în incinta aceasta!

«Da, Majestate! Toți agricultorii dela cei mai mari până la cei mai mici, fără îndoială resimt și prețuiesc aceeași mulțumire ca și noi, Societarii agrarieni. Și afirm aceasta, nu fără temei, căci sunt vădite și mari pildele ce întreaga țară recunoaște că ne dați Majestatea Voastră, prin cultura și îmbunătățirile ce mereu faceți în toate județele pe unde există câte unul sau mai multe Domenii Regale și de ale Coroanei».

D-l Grecianu arată apoi scopul acestei expozițiuni, aduce elogii d-lui dr. Istrati și mulțumește tuturor autorităților cari au dat concurs acestei expozițiuni.

Spune că opera realizată e mare și că meritul nu aparține individual nimănui, ci tuturor împreună.

D-l Grecianu termină cu cuvintele:

«Salutând în numele Societății Agrare a marilor proprietari din România, venirea Majestății Voastre în mijlocul nostru, pentru a vedeă puținul ce am făcut, rog pe Dumnezeu ca să aibă grijă și să ocrotească eforturile ce face agricultura românească».

M. S. Regina.

M. S. Regele.

M. S. Regele răspunde spunând că a ascultat cu o deosebită atențiune cuvintele pline de dragoste ale d-lui Greceanu, președintele societății agrare. Zise că a urmat cu un viu interes pregătirile expoziției, că cunoaște greutățile ce s'au întâmpinat și că se bucură că poate admira rezultatul muncii ce s'a depus.

Adaugă că privește cu o mare bucurie această expoziție, care prezintă bogăția țării și dorește ca ea să fie de un interes real și un îndemn pentru propășirea agriculturii noastre.

D-l Sava Șomănescu, președintele comitetului executiv, rosti următoarea cuvântare :

Sire,

«Vă rog să-mi permiteți, ca președinte al comitetului executiv, să prezint Majestății Voastre, persoanele cari au luat parte la facerea acestei expozițiuni și să Vă mulțumesc atât în numele comitetului cât și în numele agrarienilor pentru bunavoință cu care Ați luat sub înalta protecțiune a Majestății Voastre, expozițiunea societății agrare.

«Această expozițiune, Majestate, reprezintă un capital de muncă ce Majestatea Voastră, a depus în lunga oblăduire de 38 ani, în această ramură de producțiune agricolă.

«Providența V'a ajutat ca din 2 mici principate vasale să faceți un regat respectat de toate statele mari, admirat și stimat de toată lumea civilizată.

«Deă Dumnezeu, Majestate, ca și pe terenul economic să câștigați aceeași lauri, să faceți ca și în casa săracului să se introducă bunul traiu și prosperitatea. Aceasta pentru binele tuturilor Românilor și pentru gloria Dinastiei Majestății Voastre.

«Vă prezint, Majestate, pe d-l C. Mihail, unul din cei mai mari proprietari din Oltenia și care împreună cu d-nii I. Alexandrescu, C. Colibășanu, I. Poenaru-Bordea, Neculai Cincu, au contribuit la realizarea acestei expozițiuni; asemenea d-nii N. Negrea și Virgil Toroceanu, cari ambii au organizat și făcut această expozițiune. D. Toroceanu este directorul tehnic și executorul planurilor expozițiunei.

«Să trăiți, Majestate, să trăiască Regina, să trăiască Dinastia».

M. S. Regele a vizitat după aceea cu deamănuntul pavilionul central al agriculturii; produsele agricole și grajdurile d-lui Apostolu; grajdurile fraților Săceleanu; frumoșii cai de pe Domeniul Coroanei; grajdurile d-lor Cantacuzino-Pășcani și Costandachi; taurii și vacile d-lor N. Filipescu, Kaufman, Urseanu și Bolintineanu; trei frumoase cămile și un puiu de cămilă ale d-lui General Fotino; oile, berbecii și caprele d-lui Kaufman; rămătorii d-lui Stelian Ionescu; caii d-lor G. Iliescu-Măciucă, C. Miclescu, Pariano, Locotenent Stroe, Ge-

neral Angelescu, Maior Caribolo, Căpitan Stăncescu, ai primăriei Capitalei, trei cai frați Șoimu, Breazu și Pascu, de pur sânge anglo-arab, ai d-lui Al. Ciurcu, președintele Sindicatului zia-riștilor ; caii uzinei de gaz ; ferma Statului Studina și piniera Istrița, etc., etc.

Suveranul și AA. LL. Regale au vizitat apoi lăptăria fermei Paiano, «Stupina», soc. Cooperativă de producțiune, mașinele agricole fabrica Fowler, expoziția de păsări a d-lui Zaharia ; produsele închisorilor ; vagoanele din atelierul societății tramvaiului din București ; produsele atelierelor închisorii Văcărești ; a atelierelor de la Plătărești, etc.

Suveranul și Altețele Lor au intrat după aceea în pavilionul regal, unde s'a servit șampanie.

După câteva minute, M. S. Regele și Familia Regală au vizitat pavilionul ministerului de domenii, al fabricii de brichete, sonda uzinei Lemaitre, pavilionul regiei, pavilionul în stil maur cu produsele domeniului Dersca din Dorohoiu, frumosul pavilion al Domeniului Coroanei, cu vastele și interesantele sale produse și pavilionul cu industria casnică.

La orele 4 și jumătate M. S. Regele și Altețele Lor, după ce au felicitat pe d-l Grecianu și întregul comitet, au părăsit expoziția, ducându-se la gara Mogoșoaia, de unde cu un tren special au plecat la Sinaia.

Macri.

FACHIRII

U mult mai curioase sunt însă lucrurile pe cari le povestesc Englezii despre o sectă religioasă mohametană din Indii. Dervișii învățatori ajung prin învățiturile lor să-și piardă simțurile, și atâta. Cei urlători însă, după ce-și pierd simțurile și ajung în extaz se lovesc cu cuțitele și cu alte lucruri ascuțite până ce le curge sângele. Dar fahirii din Indii merg și mai departe și fac lucruri pe cari abia le poți crede.

Fahirii sunt inițiații unei secte religioase al cărei cap este sfântul șeic Ruffai. Scopul lor este, în primul rând, să convingă pe necredincioșii ghiauri despre adevărul mohametanismului prin mijloace cari la prima vedere ți se par suprafirești, minuni curate. În scopul acesta inițiații sectei capătă puterea de a putea suferi foamea câte mai multe luni, de a înghiți cu totul cuțite și săbii, de a se lăsa să fie înmormântați adânc sub pământ și la anume vreme mai îndelungată să fie scoși vii din mormânt, de a-și

scoate ochii din cap ca să-i pue în palmă și apoi iarăși să i așeze la loc, de a-și tăia limba din gură ca s'o prăjească pe cărbuni aprinși și iarăși să și-o pue la loc, de a-și tăia oricare membru al corpului până chiar și capul și, mai pe scurt, să facă cu trupul lor ori și ce voesc. Făcând acestea, ei au scopul să convingă pe ghiaurii — cari nu le pot face acestea — că religia lui Mohamet e cea adevărat dumnezească.

Multe dintre câte se spun despre ei sunt fabule. Mulți, cari au văzut operațiunile fachirilor, au exagerat lucrurile, au văzut poate mai mult decât fac fachirii. De altă parte se fac multe șarlatanării, nu însă de adevărații fachiri, căci aceștia sunt convinși de puterea lor și nu-și permit să glumească ori să se joace cu sfânta lor credință. Șarlataniile le fac pungașii și saltimbacii cari se dau drept adevărați fachiri ca să înșele publicul și să scoată parale, ca și comedianții prin bâlcuirile noastre cari înghit săbii de carton și scot panglici pe nas. Fachirii nu fac pentru parale «minunile» lor, ci ca să convingă, ei sunt apostoli ai unei credințe, și deci nu vreau și nu pot să înșele.

Când au văzut Englezii mai întâiu producțiunile fachirilor au rămas înmărmuriți de groază și nu știau ce să creadă. Astăzi s'a obicinuit lumea cu ei și să știe bine că tot ce fac e lucru firesc și întemeiat pe extaz și deprindere îndelungată. Iată cea dintâiu descriere pe care a făcut'o un European despre producțiunile fachirilor — anume am luat pe cea dintâiu, fiindcă e mai naivă (1). Povestește un general.

Am tot auzit de fachiri cum își taie limba și orice membru fără să simtă dureri, și colonelul G. în societatea unui preot M. R. a văzut odată producțiunile fachirilor. Preotului i-a venit rău, văzându-i, a vărsat și a fugit deacolo, declarând că toate lucrările lor sunt opera Satanei, și e convins despre asta; colonelul însă crede că nu e Satana la mijloc, ci toate sunt o magie.

Eu am răs cu hohot și am zis: «Bine, îndată ce se va întoarce la regiment vr'unul dintre acești Ruffai concediați, o să-l pun să-mi arate și mie.» S'au întors mai mulți și noi pregătirăm toate cele trebuincioase, ca să-i vedem. În ziua anumită, pe care ne-au hotărât-o ei, făcurăm un cort larg, aduserăm cincizeci de lămpi, apoi câteva vase pline cu arsenic și mai multe plante din neamul cactus, al căror suc lăptos scoate grozave bășici pe piele, chiar dacă pui și o singură picătură.

După aceea aduserăm cercei vechi de fier, brățare de fier, cuțite, pumnale, săbii, un fel de frigare de oțel lată și mare și alte unelte de fier grozave la vedere și dătătoare de

(1) Din «The united service journal» No. 106 din Iulie 1838. Londra. Pag. 378.

spaimă. În cort au venit vr'o douăzeci de Ruffai de aceștia, cari steteau pe jos bătând tot felul de tobe de-ale lor.

Când a fost totul gata, am intrat eu cu mai mulți oficeri și cu vr'o sută de soldați, în cort, și după ce ne-am așezat și s'a făcut tăcere, producția începî cu un fel de cântec din sfintele cărți ale lor, iar cei cu tobele dădeau tactul. Cântecul și sgomotul creștea din ce în ce mai mult, tot mai tare tot mai repede. În urmă sgomotul deveni îmbătător, și unul câte unul din ei s'a ridicat și a început să joace. Jocul lor devenea tot mai repede și mai violent, cântecul tot mai puternic și ajunseră cu toții într'un extaz, de ni se făcu oarecum groază de ei. Deodată, în vreme ce-și țineau corpul într'o neconținută mișcare undulătoare, apucară toți uneltele aduse. Unul și-a străpuns obrajii cu frigarea, de-a trecut din obrazul stâng prin gură prin obrazul drept, altul și-a străpuns limba, al treilea beregata, în vreme ce cu toții se împungeau și se străpungeau cu săbiile și cuțitele și cu pumnalele. Iar alții și-au tăiat limba, au prăjit'o pe foc, au pus'o apoi așa friptă în gură, și li s'a vindecat (1). Unul a băut arsenic în mare cantitate, fără să-i fie rău; ceilalți înghițeau cerceii și brățarele de fier, par c'ar fi mâncat pâne.

Astea se întâmplau la o palmă de loc de la genunchii mei, căci ei veniau foarte aproape de mine, ținându-mi lampa în față, ca să mă conving cu ochii mei că nu fac înșelătorii, și eu o mărturisesc că mi s'a făcut rău și, în genere, toate acestea mi-au făcut o impresie neplăcută, și nici nu știu până în ceasul acesta ce să cred despre comedia aceasta. Eu nu sunt superstițios; și, cu toate că și colonelul și mulți indigeni vrednici de credință îmi spun și jură că aceste lucruri se petrec în aeeva și că, dac'ar fi vr'o înșelătorie la mijloc, ea ar fi trebuit să fie de mult descoperită: eu totuș nu pot crede ceeace mi văzură ochii. Și asta mi-au spus'o ei: că pentru făptuirea acestor lucruri se cere din partea lor credința și inima curată, și atunci nu le curge nici o picătură de sânge, care de altfel le curge și lor deși numai picurând și cu puțină durere.

La plecare am zis așa într'o doară: Eu aș prețui mai mult arta asta, dacă voi ați face producțiile voastre ziua în amiaza mare, fără lumină, fără sgomot, fără mișcări violente și fără pregătiri (2). A doua zi, pe când citeam gazeta,

(1) Acest lucru nu-l pot face. Aici s'a înșelat generalul.

(2) Generalul cerea prea mult. Străpungerile și tăeturile fără sânge se pot face: numai în extas, iar ca s'ajungi la aceasta îți trebuie toamai mijloacele întrebuintate. jo: violent, sgomot, cântec, etc. E o beție, și generalul cerea vo bind în pildă — unui om să se îmbete fără să bea băutura îmbătătoare. Dar prin deprindere îndelungată, cei mai predispuși la extas le pot face toate fără aceste mijloace de extaziare (cum se vede din celece urmează, cu vâtaful) sau cu puține mijloace. Ca bețivul vajnic și s'riecat de beție care se îmbată dintr'un pahar, două, sau numai mirosind rachiul.

pe la 2 ceasuri văd că intră vătaful acestor Ruffai, având subsuoară tot felul de instrumente pe cari le-a aruncat la picioarele mele. El luă un cuțit și-și străpunse până în gură obrazul drept, cu alt cuțit își străpunse obrazul stâng, cu al treilea limba pe care o scosese din gură și străpungând'o pe dedesupt, vârful cuțitului i-a ajuns în nările nasului, iar cu al patrulea și-a străpuns beregata. Și-a tăiat apoi o rană ca de două degete de adâncă în pulpa piciorului cu un briciu, și n'a ieșit nici măcar un strop de sânge din rană. El se pregătește acum să-și taie și limba, dar eu l'am rugat să se lase de asta, pentrucă m'apucase o greață. El eră ca un turbat și privea înfiorător, având obrazii cu cuțitele în ei și lovindu-se cu pumnalul pe pretutindeni. Și mărturisește să spui că nu cred ce-am văzut; dar că le-am văzut pe toate, asta pot s'o jur fără înconjur și înaintea lui Dumnezeu și înaintea tribunalelor.

G. Coșbuc.

Opinia publică la sate.

Despre opinia publică se vorbește adeseori prin gazete.

Ce se înțelege însă prin opinie publică?

Cineva ar zice în scurt, că opinia publică este părerea generală sau părerea majorității.

Oamenii cari trăiesc la un loc, într'o familie, într'o comună, într'o țară, etc. ajung să aibă despre unele lucruri idei sau păreri la fel, sau cum se zice—ajung să aibă unitate de idei. De pildă, aprobă cu toții cutare lucru sau cutare fapt, și desaproabă cutare alt fapt, sau cutare alt lucru.

Cum ajung oamenii la acest fel de unitate de vederi?

Dacă sunt oameni culți, oameni care știu să studieze și să priceapă lucrurile, se conving prin sine înșiși; ajung cu toții în mod firesc la aceleași rezultate, tot așa cum ar ajunge cu toții la acelaș rezultat dacă ar face o adunare sau o scădere a acelorași numere.

Dacă sunt oameni mai puțini culți, atunci, neputând pricepe ei înșiși rostul lucrurilor, fac și ei ceea ce văd că fac alții, pe cari îi cred mai price-

puți, ori mai *dibaci*, ori mai *norocoși*, adică imitează ceea ce văd. Drept zicând, aceștia sunt oameni cari se încred în aparențe.

Increderea aceasta sau tendința aceasta de imitațiune are urmări bune sau rele.

Dacă printre oamenii mai puțin pricepuți sunt și de cei mai pricepuți, atunci cei mai pricepuți dau tonul și ceilalți îi urmează. Și dacă se întâmplă că cei pricepuți sunt și oameni buni și morali, atunci tonul dat de dânșii este folositor din toate punctele de vedere. In cazul acesta încrederea sau imitațiunea are urmări bune.

Dacă însă cei ce dau tonul nu sunt pricepuți, ori nu sunt buni și morali, atunci încrederea sau imitațiunea are urmări rele.

Vrea să zică, unitatea de vederi o fac acei ce dau tonul, adică cei ce dau tonul formează opinia publică, a localității ori a grupului de oameni.

In formarea opiniei publice, rolul cel mai mare însă îl joacă *încrederea*.

Se poate ca într'o localitate, sat, oraș, plasă, județ, etc. să fie câțiva oameni de samă și cu toate acestea se poate ca nimeni să nu-i asculte, nimeni să nu-i imiteze; se poate ca ei să n'aibă nici o influență asupra opiniunii publice, și tonul să-l dea alți oameni fără valoare în realitate.

Pentru ce? Sau cum se face, că niște oameni fără valoare pot să aibă trecere în fața mulțimii, sau pentru ce mulțimea îi crede și-i imitează pe dânșii și nu-i crede și nu-i imitează pe cei valoroși?

Imi aduc aminte de o idee dintr'un discurs al fericitului întru pomenire, Mitropolitul Ivireanul: Christos pentru propăvăduirea Evangheliei la popor n'a ales de apostoli niște filosofi, ci a ales niște pescari, oameni din popor, pentru că poporul numai într'ai lui are încredere.

Se poate ca într'o localitate, într'un grup de oameni să fie și câțiva oameni pricepuți, cinstiți, etc. câțiva oameni valoroși; dar acești oameni, trăind retrași de ceilalți mulți, trăind oarecum izolați sau în afară de mulțime, această mulțime nu-i cunoaște,

nu știe ce vor, nu-i crede ori nu are încredere în ei, ci toată încrederea o are în aceia cu cari se întâlnește mereu. Vorba veche românească zice: *Picătura mică găurește piatra*. Dar picătura mică găurește piatra, pentru că deși e mică, dar picură mereu, picură și lovește și sapă în acelaș loc. Așă și într'un sat, într'o plasă, etc. n'are trecere la cuvânt omul cel de seamă, priceput, cinstit, etc. pentru că el, dacă spune odată o vorbă sau dacă odată se vede și vr'o faptă bună de ale lui, această vorbă sau această faptă, fiind numai una, se uită și nu prinde rădăcină, nici în minte nici în inima nimănui; iar vorbele și faptele cele proaste și rele prind rădăcină, pentru că nu numai picură, ci curg mereu una peste alta, curg și se adună și se întăresc și alcătuiesc părerea tuturor, alcătuiesc opinia publică. Așă se întărește în popor părerea, că cineva poate fără păcat să răpească dela cel ce are; când umblă cu mierea să-și lingă degetele; că cu șiretenia câștigă mai bine decât cu munca cinstită; că cine umblă cu crucea în sân ca crucea se usucă; că dacă faci rău mai departe ajungi de cât dacă faci bine; că numai cât bei și cât mănânci și cât petreci și che-fuliești atâta e al tău, pentru că după moarte fac oale din tine, etc. etc. Cele mai imorale și mai stricătoare gânduri se înrădăcinează în mintea oamenilor simpli, în chipul acesta formând un fel de opinie publică pe basa căreia cu toată seninătatea și încrederea, omul de rând făptuiește cele mai mari rele care îl nenorocesc și pe dânsul și pe alții. Omul simplu e ca oaia, dacă a văzut pe alta că se duce în râpă, se duce și ea.

Starea de plâns, în care se află populațiunea țării, stratul cel mare al poporului și dela sate și dela orașe, se datorește acestui nenorocit fel de opinie publică proastă, adică lipsei de opinie publică sănătoasă.

Beție, nepăsare, lăsare de azi pe mâine, umblatul după comori de-a gata, neîncredere în foloasele muncii, lauda șireteniei și a înșelăciunii, lauda necinstei, neprevădere, cruzime, răzbunare, neprețuirea

timpului, etc. toate sunt urmările nenorocite ale lipsei unei opinii publice luminate, a unui curent sănătos de idei morale și folositoare.

Cine să formeze acest curent? Dascălii de pe la sate? Preoții? Cărțile morale care s'ar scrie anume pentru gospodar?

Eu cred că toate pot face câte ceva, dar prea puțin. Este însă un lucru care poate face foarte mult.

Despre acel lucru voi vorbi data următoare.

Th. D. Sperantia.

DOCTORUL N. KALINDERU

Regretatul doctor, profesor Nicolae Kalinderu, — fiul lui Lazăr Kalinderu, unul din cei mai mari financiari ai timpului său, — s'a născut în București la anul 1853.

Studiile și le-a făcut la Paris unde fuse al doilea dintre Români cari reușiră a fi numiți interni ai spitalelor. În acest oraș legă prietinie cu marele orator republican Gambetta, prietinie ce a ținut până la moartea, acestui din urmă. Kalinderu împărția cu Gambetta punga și adesea ori și camera de dormit. La 1869 l-a îngrijit pe tribunul francez pe când acesta eră greu bolnav, conducându-l la Ems.

Intors în patrie, tânărul doctor, dejă cunoscut în Paris prin lucrările sale științifice asupra boalelor de inimă, asupra tumorilor și asupra boalelor nervoase, nu aducea numai bagajul de cunoștințe medicale, obicinuința de a munci, darul de observație, dar și o educație filozofică, artistică și socială, cum spune un biograf anonim al său. În România cuceră îndată încrederea publicului, ajunse «doctorul minune» și idolul bolnavilor. Fuse numit medic al Spitalelor Civile, apoi medic al Eforiei Brâncovești. În timpul războiului pentru Independență, ca în totdeauna, se distinse ca șef al ambulanțelor puse sub el. Totdeauna bine văzut și foarte apre

ciat, de Suveranul, nostru dr. Kalinderu fû chiar medicul M. S. Reginei pe care o vindecă în 1880 de o boală grea și dureroasă.

Mentînû în continuu relațiuni sociale și științifice cu Franția unde publicațiile sale asupra epilepsiei

Doctorul Kalinderu.

leprei, tuberculozei erau foarte apreciate, așa că lumea științifică din Paris cunoștea pe Kalinderu ca pe cel mai distins medic român. Atlasul său asupra leprei a făcut senzație în streinătate și e păcat că nu s'a editat încă. El a mai scris și asu-

Leon Gambetta.

pra anevrismelor și despre asociațiile microbiene. Multă vâlvă a făcut o carte a sa tipărită în românește și intitulată: *Cosmeticele cu bază de plumb*. Presa s'a ocupat mult cu ea. D. Dimitrie Sturdza i-a încredințat, fără concurs, numai pe baza renumelui său european, catedra de clinica medicală (1) În acest post important a publicat — sub îngrijirea d-rului Luca — magistrarele sale lecțiuni asupra boalelor nervoase, lecțiuni cari sunt cel mai nepe-ritor monument ce și-a ridicat singur.

D-rul N. Kalinderu posedă o frumoasă colecție de tablouri. În această colecție se află și desemnurile lui Raffet, ce reprezintă scene din România de pe la începutul secolului al nouăsprezecelea.

Marele clinician pe care moartea l-a răpit așa de tânăr mai eră și membru corespondent al Academiei Române, senator ales de colegiul universitar, președinte al Clubului «Tinerimei».

Asemenea oameni dispăruți cu greu se mai înlocuiesc.

D. Teleor.

Ce a făcut și ce trebuie să mai facă „Albina“

S'au împlinit șapte ani de când un număr de profesori și învățători ai neamului, au pus temelie acestei reviste.

Care a fost ținta acelor inimoși oameni?

În vreme de peste 30 de ani, de când poporul Român și-a luat sborul spre o așezare temeinică, croindu-și vieței un drum, o cale sănătoasă, mai toată privirea, mai toată munca, ne-am îndreptat-o spre civilizație, înfrumusețarea, îngrijirea și buna stare a orașelor; și am făcut așa fi-îndcă n'am putut face altfel.

În anul 1897, un strigăt de alarmă răsună: Opriti-vă și îndreptați-vă privirile și munca, la sate. Nu trebuie săpat șanț între sate și orașe căci șanțul devine prăpastie.

În anul 1897, se puse temelie «Albinei» care n'are alt scop, decât ridicarea satelor, înălțarea sateanului și deci întărirea pe veci a temeliei acestei frumoase țări, scop pe care l-a atins în parte și cu vremea îl va împlini.

Dar oare n'au mai fost în țară reviste și scrieri cu un

(1) Odată cu numirea d-lor doctori Asaky și Babeș.

astfel de scop? Da. — *Insă, sau n'a avut noroc, sau și-au schimbat drumul.*

Oare n'am avut noi gazete multe de tot pentru scopul de a fi folositoare binelui general? Da. — *Insă au propăvăduit lumina la orașe, au făcut tot ce au putut cu credința că fac bine.*

Eram copil de școală, îmi plăcea mult să citesc și alte cărți decât cele ale școlii și mai cu osebire sorbiam cu lăcomie conținutul gazetelor de toată ziua și am învățat foarte bine să pricep: ce vrea să zică liberal, conservator ori fracționist; ce vrea să zică întrunire cu toate ale ei scene și încă îmi vârăsem în cap, că cutare ori cutare partid, trebuie să fie preferat și că cutare trebuie să fie defăimat.

Au trecut anii zi cu zi, gazetele s'au înmulțit în țara noastră și pline s'au încărcat vagoanele împrăștiindu-le pe întinsul țării; cărturarii și scriitorii și-au stors puterile minții în serviciul gazetelor; lucrători sute și-au ruinat trupul culegând și așezând literile ca să iasă gazeta mai repede și să împrăștie lumină în țară.

Da, s'a muncit mult și s'a scris mai mult pentru rostul vieții de oraș.

Ceia ce însă n'a făcut maldărul de scrieri, cărți și gazete în o mulțime de ani, a făcut «Albina» în 7 ani.

Din capul locului, «Albina» și-a pus în inimă, cel mai mare, cel mai coprinzător și cel mai sfânt simțământ: **Simțământul apropierei de s tean.**

«Albina» prin ucenicii săi, a propăvăduit cu fapta, cu vorba și cu sfatul, nu numai la sate ci și la orașe, numai și numai **apropierea** de nevoile săteanului și chipul cel mai nemerit și mai repede de a-l pune lângă umărul, lângă inima noastră a orășenilor: să-l ascultăm, să-l pricepem, să-i îndreptăm traiul, să-l punem cu un cuvânt pe calea cea bună și sub ocrotirea unor legi înțelepte, dându-i luminători destoinicii, și mai pre sus, „**a-i face binele chiar și cu d'a sila**“.

Rodul muncii «Albinei» să vede, se aude:

Toată lumea a început a vorbi și a-și bate capul de: economie, gospodărie, mașini agricole, îmbunătățire de pământ și munca lui, semănături, pomi roditori, grădini de legume, meserii în sate și orașe, așezare de bănci sătești, asigurări de vite, discuțiuni de producerea și bunătatea grâului, porumbului, orzului, ovăzului, și a tot felul de cereale; dezastrul împrumuturilor ruinătoare de stat, cu cupoanele sugătoare ale rodului pământului, — plătitte străinilor cari nu s'au născut bogăși — cheltuirea numai pe lucruri făcute în țară, cu un cuvânt, ne-am mai coborât puțin din nori și stele.

— Ce trebuie să mai facă „Albina“?...

Are încă multe de făcut, drumul croit de ea la sate, trebuie croit tot așa și la orașe unde: adevărata viață practică nu este înțeleasă,—în multe și de mulți.

Dar despre asta, altă dată.

Căpitan S. Leonte.

Un dor de peste Prut.

În vineria trecută m'am dus la primăria unui sat de pe malul românesc al Prutului. Și am văzut un lucru minunat: pe masa primarului eră o scripcă, o clarnetă și o cobză. Nu înțeleg nimic: ce caută scripca, clarneta și cobza pe masa primarului?

Alătura de masă stau trei flăcăi și așteaptă să mântue de scris primarul. Toți trei sunt veseli și nerăbdători. Mă uit la ceiace serie primarul și înțeleg îndată că cei trei flăcăi sunt lăutari și că își fac hârtii ca să treacă Prutul. Intru în vorbă cu flăcăii și aflu că sunt tocmiți la o nuntă peste Prut.

— Dar, bine, flăcăule, peste Prut nu sunt lăutari? întreb eu pe unul din ei.

— Apoi sunt ei, Domnule, îmi răspunde el; dar vezi că lăutarii de-acolo nu știu să cânte cum vor Moldovenii noștri de peste Prut. Acolo sunt lăutari ruși și lăutarul rus nu știe «să zică moldoveneștile noastre»; acolo e altfel portul jocului... e mai mult «căzăceasca»!.. și moldoveanului nostru de-acolo nu-i merge la inimă «căzăceasca»... el vrea tot «hora» noastră și «brăul» nostru și «jălea» noastră și «doina» noastră.

— Ați mai fost până acum peste Prut, la nunți?

— Cum nu! Plătesc bine, bieții oameni!.. ba, după ce se mai chefuesc, ne și sărută și când «zicem de jale» încep bieții oameni să plângă. Când ne ducem noi, ne es înainte par' c'ar veni vodă!.. așa alaiu și chiote și veselie!.. că vezi, portul jocului rusec nu le merge la inimă! Și s'adună, a-minunie, lume-de-pe lume; și vin satele și se ridică tot norodul și vine mic cu mare și se întrec la veselie! Că ei săracii n'au de unde auzi «hora» noastră și «brăul» nostru și «jălea» noastră! Ba, odată, ne-am pomenit și cu niște boeri la horă. Au stat ei, cât au stat, de-au privit și numai ce se prind și ei la «brău». Noi nici nu știam că-s Moldoveni, că erau îmbrăcați rusește; dar vezi că erau tot Moldoveni. Jucau boerii ceia de le sfârâiau ciobotele cele rusești și svârliau șepcile cât colo! Și să vezi d-ta minunie ca ca aceia: le-am zis și lor una de jale și ne-au sărutat și ne-au dat câte un pol bacșiș! Nici nu ți-ar veni a crede să vezi niște boeri jucând «brăul» alătura cu flăcăii, în fruntea jocului! Dar vezi că peste Prut e altul portul jocului!.. și moldovanului nostru de-acolo nu-i merge la inimă «căzăceasca»... i se rupe inima după «hora» noastră, după «brăul» nostru și după «doina» noastră.

Sp. Popescu.

CÂNTECUL INULUI.

Foaie verde de pelin
Semănaiu pogon de in, —
Răsărir'ar să răsară
Codruleț de primăvară,

Codruleț de firicele,
Să-i țeș omului din ele
Toate celea, cum a fost
Totdeauna casei rost.

Stă răsboiul la părete
Și d'asupra șir de spete,
Și suveice câte vrei,
Câte două, câte trei;

Iar depănătoarea cată
Lung la ele, răschirată,
C'un hondoc de scăunel
Cam pe-alătura și el...

Măre stea, — și inul crească,
Și pe vară înflorească,
Că trec luni cum zile trec
In al vremilor înnece,

Și ca mâine toamna 'n prag
Cum li-i lor și mie drag
Și pe urmă, noapte lungă
La țesut tot să le-ajungă.

Foaie verde de pelin !
Cu pogonul meu de in
Mândră sunt, bogată sunt
Cum nu-i alta pe pământ...

Răsărir'ar să răsară
Codruleț de primăvară
Codruleț de firicele
Cu rost bun de toate cele...

N. Rădulescu-Niger.

FOLGOASELE ALBINELOR.

fost o vreme și nu sunt nici 40—50 de ani, de atunci, când mai fiecare sătean ținea împrejurul casei, sau la adăpostul pădurilor, stupi cu albine, care făceau să curgă mierea și ceara, până dincolo de hotarele țării noastre.

Din an în an însă, numărul stupilor s'a împuținat, iar azi trebuie să colinzi câte 4—5 sate, ca să dai de vreun bătrân care să se mai îndeletnicească cu creșterea albinelor. În anul 1873, aveam în țară peste trei sute de mii de stupi, în 1887, scăzuseră la 230 de mii; iar acum zece ani, abia se mai găseau 168 de mii de stupi.

Cu toate acestea, la noi în țară le poate merge foarte bine albinelor. Dacă la câmp s'au destelenit livezile și crângurile și s'au împuținat florile, la deal și la munte, avem flori multe și de toate felurile, cari pot să hrănească albinele din sute de mii de stupi.

Albinele aduc foloase de multe feluri. Mierea și ceara ce ni le dau, pot să îdestuleze trebuințele casei și să mărească cu câteva zeci de lei, venitul unui sătean.

Cu o muncă și cu un capital băgat în stupi, de nimic, săteanul poate să-și asigure un câștig de 30—40 la sută. Acest câștig nu e de desprețuit, căci nu știu de la care meșteșug putem dobândi 30—40 la sută câștig. Dar când creșterea albinelor o facem cu chibzuială și cu știință, în uleie de cele bune și cu uneltele ce ni le pun azi la îndemână, cei sfiutori în creșterea lor, câștigul e mai mare. Astfel, într'o carte despre albine, se spune că în 1896, un stupar a retezat, dintr'un singur stup, cu 2 roi în el, 110 kgr. de miere, pe care a vândut-o cu un leu și douăzeci de bani kgr. Acel stupar, de la un singur stup, care costă 90 de lei, a scos 134 de lei. Un profesor dela o școală normală din Franța are 8 stupi, care-l costă, cu uneltele cu tot, 359 lei. În 1900 a luat dela acești stupi, miere, ceară, roi și vin de miere (hidromel), de 188 lei. La un capital de 359 lei, are un venit de 188 lei, adică 23,50 lei, de stup. Un plugar, rareori, prinde 188 lei de pe un hectar de porumb, și cu câtă muncă!!!

Apoi o stupărie de câțiva stupi, nu cere loc mult. Prin alte țări, în lipsă de loc, unii așează stupii în magazii, în hambare. Un stupar anume Ch. Muth, din Cincinnati, oraș mai mare decât București, și-a așezat 22 stupi, sus pe acoperișul casei, care eră în mijlocul orașului, și într'o vară a luat dela fiecare stup, câte 90 de kgr. de miere. Această miere a fost culeasă de albine, numai de pe floarea de trifoi alb, în 26 zile.

Unii oameni și-au făcut chiar o meserie, din albinărit și se bucură de venituri bune, de la el. Am văzut stupăria de

o sută de stupi, a unui rus din Galați. Din câte lămuriri am putut prinde de la el, asupra câștigului ce l are dela albine, am înțeles că rusul are pe an un venit de trei mii de lei. Și în București sunt ruși cari trăiesc lesnicios, după urma albinelor. În satul Branîștea, din Covurlui, e un sătean, care iea în fiecare an câte 7—800 lei, pe miere și pe ceară, deosebit de ceea ce-i aduce munca câmpului. Un sătean din Măxineni, jud. R.-Sărat, îmi spune acum doi ani: «Mai bun plug decât ăsta, domnule, nu e altul. Nici ploaia «nu mă plouă, nici vântul nu mă bate și sunt totdeauna cu «banul în mână!!!»

Și acest sătean n'avea de cât 40—50 de roi în buduroae.

În alte țări, sătenii trag venituri bune din albinărit. În anul 1896, în Franța. mierea și ceara luate de la albine, a fost prețuită la 15 milioane și jumătate lei, în Germania la 24 milioane lei. în Spania la 23 milioane, în Austro-Ungaria la 11 milioane. Olanda, Belgia, Grecia și Danemarca, țări mult mai mici decât a noastră, produc miere și ceară, de la un milion și jumătate, până la 2 milioane de lei. Mierea și ceara, cari le produc albinele din țările Europei, sunt prețuite la 88 milioane de lei.

Când ne putem sporî venitul, mai fără nici un capital și cu o muncă de nimica, pe care o putem face printre picături, de ce să lăsăm să se piardă, fără folos, de pe câmpii, din grădini și din păduri, atâta miere și ceară, pe care albinele le ar adună din flori, dacă am avea tragere de inimă să ne prăsim câțiva stupi?...

Dacă ar fi numai folosul bănesc, ce-l tragem de pe miere și de pe ceară, tot ar trebui să ne îndemnăm a prăsi albine. Dar albinele aduc foloase mult mai mari semănăturilor și pomilor.

Împrejurul unei stupine, câmpiile și livezile de pomi, cutreerate de albine, dau totdeauna rod mai mult și mai bun. Un francez învățat a scris o carte, în care ne dă multe pilde, despre foloasele ce le trag pomii și unele semănături de la albine. El ne spune, că în tinerețea sa, tatăl său avea o stupină și totdeauna pomii cădeau, de poame. După o lipsă de 40 de ani deacasă, când s'a întors să vadă locul părintesc, n'a mai găsit stupina, dar nici pomii nu mai făceau roadele, cum le știă el. În livezile vecinilor, pe unde umblau mai înainte, albinele, a văzut acelaș lucru: poame puține și proaste.

Un stupar arată, că într'un sat, trei ani nu s'au văzut albine; merii cădeau primăvara de flori, dar nu legau nici o poamă. Cum s'au adus în sat câțiva stupi, pomii au început să lege rod. În Australia, oamenii strămutați acolo din Europa nu puteau să prindă sămânță de trifoi roșu, cu toate că trifoiul înfloră din belșug. Au adus albine și tri-

foiul a început să facă sămânță. Cultivatorii au băgat de seamă, că la coasa 'ntâia, găsesc mai puțină sămânță în trifoi roșu, de cât la coasa doua. Pricina s'o căutăm tot în albine. Trifoiul crescut după coasa 'ntâia, e mai mult cercetat de albine. Un învățat mare, anume Darwin a făcut mai mulți ani de-a rândul încercări, care nu mai lasă nici o îndoială asupra foloaselor ce le aduc insectele, la legarea roadelor. Darwin a semănat trifoi și rapită împrejurul stupinei. Când a înflorit aceste plante, el a acoperit câteva flori cu o pânză subțire și rară (cum e tifonul) care să nu lase albinele a umblă pe acele flori; a numărat apoi sămânța legată de florile acoperite și pe aceea de la florile neacoperite, din cari albinele au supt miere. În 20 de gogoși de trifoi, ale căror flori rămăseseră neacoperite a găsit 2.290 de semințe; iar din 20 de gogoși, care feseră acoperite numai în 6, a găsit puțină sămânță, iar 14 au fost seci.

Asemenea încercări putem să le facem și noi. Dacă am acoperi o rămurică cu flori de zarzăr, de piersic, sau de alt pom, cu o pânză subțire, vom vedea la legat că, chiar dacă pomul întreg ar fi plin da poame, ramura acoperită va rămâne fără roade, sau va face roade puține și proaste.

Dar albinele mai împiedică înmulțirea găngăniilor care strică poamele. S'a dovedit, că albina, pătrunzând adânc în floare, scutură jos ouăle puse de fluturi în florile de măr, ba dă jos chiar viermii cari au ieșit din acele ouă în floare și cari mai târziu, vor intra înăuntrul poamelor.

S'a mai băgat de seamă, că rapita, care e mai aproape de o stupină, e mai puțin năpădită de pureci. Se vede că prin clătinaarea ce o pricinuesc plantelor și prin bătaia aripelor, albinele turbură liniștea purecilor, în stricăciunile ce le fac rapitei și împiedică înmulțirea lor.

Pe lângă folosul bănesc ce-l dau, albinele mai vin dar în folosul plugarului, sporindu-i recoltele multor semănături și ferindu-i-le de stricăciunile ce le pricinuesc unele gănganii.

Pentru toate aceste însușiri, albina e mult prețuită în alte țări. De aceea, în multe țări din Europa și din America, cei ce se îndeletnicesc cu stupăritul, au înființat societăți de stupari; se adună adese ori și țin între ei sfaturi, pentru înaintarea stupăritului; tipăresc gazete în cari arată toate îmbunătățirile și născocirile ce se fac în creșterea albinelor; fabrici mari se îndeletnicesc numai cu facerea de unelte de stupărie, cum sunt: stupi sistematici, tipare pentru făcut faguri, mașini de scos mierea din faguri, și altele; sunt apoi negustori de albine, cari vând și cumpără albine, de diferite neamuri, vând roi, mătci, ulee, faguri făcuți cu tiparul, ș. a.

În acele țări, numărul stupilor și al stuparilor sporește pe fiecare an. La noi, cum am arătat la început, numărul stupilor se împuținează. Cu toate astea, noi avem în țară tot felul de flori, care să dea miere și ceară, să curgă și

peste hotare, ca și mai nainte, iar sătenii pot să-și găsească în creșterea albinelor, o îndeletnicire lesnicioasă și plăcută, care să le sporească câștigul ce-l au din munca câmpului.

N. Nicolaescu.

LUXEMBURGUL

In multe privințe, noi ar trebui să imităm ducatul de Luxemburg, a cărui întindere de pământ deabia este de 269.000 de hectare.

Progresele realizate de acest ducat din inițiativă privată, stimulate și încurajate de un guvern patriotic, au căutat să provoace și să desvolte iubirea de asociațiune între cultivatori, sub toate formele.

Proprietatea în ducat este prea divizată și se contează pe vr'o 80 000 de proprietari, dintre cari unii n'au decât 3 hectare, care este porțiunea cea mai mică de pământ. Asociațiunile agricole în ducat sunt de 2 feluri, unele libere; iar altele mai mult sunt făcute în baza unor legi și poartă numele de syndicate autorizate.

Astăzi se găsesc în ducat peste 358 de asociațiuni syndicale autorizate, cu un număr de membri de 26.898. Scopul acestor syndicate este de a face drenagiu și irigațiuni. Acestor syndicate statul le acordă o mică subvențiune.

Mai sunt 328 asociațiuni locale, fondate în vederea lucrărilor următoare: De a cumpără instrumente agricole și de viticultură și instrumente de construcțiuni de casă, etc., de a păstră instrumentele agricole și îngrășămintele comerciale.

Societățile cooperative de lăptari în 1894, contă pe 537 de membri; iar astăzi numărul lor se ridică la 3143, împărțit în 54 de cooperative locale de lăptari.

Asociațiunile syndicale și societățile cooperative sunt 358; asociați sunt 27.000 de cultivatori, cari au de scop de a face drumuri de exploatațiune și ameliorațiuni fonciare ale pământului.

Sunt 26 societăți de asigurare mutuale, în contra mortalității vitelor, aceste societăți contează pe 1568 de membri, au asigurat în 1900 peste 3.569 de vite în valoare de 1.083.420 lei.

Lăptăriile cooperative în număr de 54, cari s'au organizat în 1894, au lucrat până la 1 Iunie 1900, aproape 19 milioane de kilogr. de lapte, din cari a scos aproape 726.600 kilograme de unt, cu un produs împărțit între asociați de 1.765.527 lei.

Aceste 54 de asociațiuni de lăptărie cooperative, sunt asociate într'o singură societate mutuală cu reședința în Luxemburg, care cumpără tot untul dela celelalte societăți, pe care îl vând, și beneficiul se împarte între membrii asociați.

În 1898, s'a constituit în marele ducat un sindicat special pentru vânzarea de fructe, fiindcă în acest ducat cultura pomilor roditori este foarte mare. Pomii roditori se cultivă nu numai în grădini, ci și pe o mare întindere a drumurilor, unde pomii roditori au luat locul copacilor de pădure. Acest lucru a fost făcut atât din partea guvernului cât și din partea comunelor.

D-l L. Grandeau, într'o excursiune ce a făcut în marele ducat la 23 Septembrie 1900, și care au existat la inaugurarea unui sindicat în comuna Elnen, ne spune că acest sindicat nu avea decât un număr de 27 de membri, deși avea de scop de a se ocupa cu fabricarea vinului din must.

Cu modul acesta nu se putea face nici o falsificare la fabricarea vinului de către particulari, și mai avea avantaju de a da chiar înainte 40—50 lei la sută din valoarea mustului vărsat la pivnița comună a sindicatului. Mulți din membri nu vărsau decât 60 litri de must, cari nu puteau să-i dea adevărata îngrijire spre a avea un vin bun, dacă n'ar fi fost asociat, și nu l'ar fi putut vinde cu prețul cu care l'a vândut comitetul sindicatului.

Numai astfel s'a putut realiza atâtea progrese economice în marele ducat de Luxemburg, și numai prin astfel de societăți și syndicate agricole vom putea și noi să ajungem mai departe pe calea economică, în raport cu starea în care ne găsim astăzi.

V. S. Moga.

Rânzezeala din unt se scoate, dacă se frământă bine untul în apă, în care s'a topit puțin bicarbonat de sodiu. După ce rânzezeala a pierit, se mai spală untul în câteva ape curate și apoi se sară.

Se redeschid școalele

i noi alergăm nerăbdători cu mintea și cu inima în sărbătoare! Intrăm în școală nu gândind tocmai atât de mult la binele prezente ce ni-l aduce ea, dar la avantajele reale, nediscutabile pe cari le datorim instrucțiunii.

Cari sunt cei cari isbutesc azi mai bine decât cei cari sunt mai instruiți? De câți copii nu se poate pomeni cari, ieșiți din familii sărace, și-au tăiat o cale frumoasă în omenire, mulțumită numai instrucțiunii. Și cine mai bine ca ea poate să-ți dea cea mai însemnată protecție? Zadarnice sunt azi scrisorile de recomandatie. *Știința merge înainte, întunericul e apanagiul nerozilor.* La ce înălțimi nu te ridică studiul. Ce eră Franklin, marele învățat, căruia îi datorăm invențiunea paratrăsnetului și fondarea *Statelor-Unite*, decât un biet tipograf? El avu admirabilul talent d'a-și înfrână caracterul său, oarecum cam violent, și d'a-și cultivă cu demnitate spiritul. Astfel el își făcu un nume nemuritor și și-l scrisese în pagini frumoase în marea carte a Istoriei.

Dar George Stefenson, primul inginer englez, căruia i se datorește întâiele șine de drum de fier, știți ce făcea el la doisprezece ani? Păzea vacile și eră plătit cu 12 centime pe zi. La patrusprezece ani, ajută pe tatăl său să scoată cu pompa apă dintr'o mină. Măsurați, vă rog, distanța între această ocupație și operele îndeplinite de Stefenson la maturitatea sa, și gândiți-vă la cât studiu obositor datorește el descoperirile sale. Dar Marconi? dar atâtea alții din zilele noastre? Eu nu zic ca toți să ne ridicăm până la așa înălțimi. Să poate să fim fericiți, chiar când avem să îngrijim o curte și o grădină, să bătăm un cerc la doniță, sau să ducem o vită la sghiab, dar crede-mă că chiar și pentru aceasta trebuie studiu și răbdare.

Să lucrăm și să studiem cât suntem copii și tineri, căci munca nu se pierde și de ea și prin ea toți, odată și odată, va să fim recompensați. Descurajarea, lenea și invidia sunt burueni urâte și trebuie să fie stărpite dintre noi, ca plămida din ogoare.

N'o s'ajungem toți *oameni mari*, dar toți să ținem să fim *oameni folositori* nouă, familiei și patriei noastre.

Vătorul aparține lui Dumnezeu, despre el nu se poate decide nimic cu siguranță. Inșă va să facă ceva pentru el și omul. Se poate cu toate acestea, acela care a fost blând, bun, silitor, a avut răbdarea și-a ascultat de povețele bătrânilor, părinților și învățătorilor, a cultivat propria inteligență să spere, dacă nu la avere, care nu ea face fericierea, cel puțin la o viață onorabilă, mulțămitoare și liniștită.

Eacă acestea sunt fructele instrucțiunii și cu cât vom fi mai instruiți, mai harnici, mai cinstiți, mai sănătoși la corp și la minte, mai hotărâți în caracter și mai tari la împrejurări grele, cu atât vom fi mai fericiți, putând mai lesne fi mădulare bune și folositoare nouă și țării noastre.

O vom servi cu exemple ce vom da, cu răbdarea, știința și stăruința ce vom pune, spre desvoltarea și progresul real la care vom ține să reiasă, din toate întreprinderile noastre, din toate lucrările, din toate ramurile de artă și industrie la cari ne vom aplica, și acesta este folosul cel mai real, tras din învățătura serioasă. Am început toți să înțelegem aceasta; iată de ce toți românii sunt nerăbdători, veseli azi la redeschiderea școalelor.

Smara.

DE LA SATE

În ziua de zece August trecut, d-1 N. O. Popovici-Lupa a ținut o conferință în fața a peste 350 locuitori ai comunei Crovu-Dâmbovița, întruniți cu ocaziunea scrierei porumbului de către bancă, tratând în mod practic despre culegerea, conservarea și întrebuințarea frunzarului la vite și sulfatul grâului pentru semănat, dând pentru aceasta câte o porție de saramură, necesară unui hectar pământ, precum și câte o carte de agricultură a d-sale, la fiecare delegat al satului.

În ziua de 29, la un număr tot așa de mare de locuitori, a dat sfaturi în privința sălbilor, întrebuințarea sărei de vite, conservarea și întrebuințarea borhotului de sfeclă, ce se oferă de fabrica Chitila, precum și îngrijirea vitelor.

În urma sfaturilor date, mai toți locuitorii și-au sulfatat grâul de sămânță și au strâns frunzare pentru vite.

Tot deodată, d-sa ca arendaș aci, are totdeauna sub ochi școala căreia îi dă tot sprijinul de care are nevoie, atât material cât și moral.

I. Pătrașcu
Învățător-diriginte.

Mastic pentru pomi. Se cumpără dela un magazin de vopsele: terebentină groasă, numită și de Veneția, 180 grame; smoală albă, sau ciamsacâz, 90 gr.; apoi ceară gaibenă 180 grame și seu de oaie 50 grame. Se topesc toate acestea într'un vas la un foc potolit. Se păstrează într'o cutie, și ne servim de el, la altoitul pomilor și la acoperitul tăeturilor, ce le facem ramurilor.

Informațiuni.

În zilele de 2 și 3 Octomvrie se săvârșește la Iași Sfințirea bisericilor «Sf. Trei-Erarchi» și «Sf. Nicolae-Domnesc», și se serbează împlinirea a o sută de ani de la întemeierea Seminarului «Veniamin». La aceste solemnități asistă MM. LL. Regele și Regina cu întreaga Familie Regală, precum și toți Domnii Miniștri. Cu acest prilej se dau la Iași mari serbări, la care au anunțat că sosesce și numeroși fruntași din Basarabia și Mitropolitul din Kiev.

Familia Regală a pornit din Sinaia la Iași, în ziua de 30 Septemvrie, unde a sosit Vineri 1 Octomvrie, la orele 4 după amiază. Pretutindeni pe unde a trecut trenul regal, găurile au fost frumos decorate și pavoazate cu drapele naționale.

Familia Regală se va înapoiă la Sinaia, pornind din Iași, Mercuri 6 Octomvrie, orele 9 dimineața.

În numărul viitor vom face o amănunțită dare de seamă despre Vizita Regală și serbările care s'au dat la Iași.

LICITAȚIUNI

În ziua de 11 Octomvrie 1904, orele 11 a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere de la 26 Octomvrie 1904, a Casei Penescu, din strada Fântânei No. 46, garanție provizorie lei 400.

Pe lângă prețul chiriei, d-l chiriaș va mai plăti: impozitele de orice natură, actuale și cele care se vor mai înființa; asigurarea, taxele de gunoiu, apă și tot la canal.

În ziua de 21 Octomvrie a. c., ora 10¹/₂ a. m., se va ține licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de păduri:

Județul Argeș — 1) 275 arbori brazi din pădurea Dăngești, garanție provizorie lei 100; 2) 2.624 arbori frasinii din pădurea Toaca-Grebla-Groși, garanție provizorie lei 3.500.

Județul Prahova. — 1) O porțiune de pădure de pe proprietatea Vrăjitoarea, garanție prov. lei 450; 2) O porțiune de pădure de 55^h.a. 7730 m.p., prop. Sârasca, garanție prov. lei 2.000; 3) O porțiune de pădure din Zăvoiul, proprietatea Rășiani, garanție prov. lei 500; 4) O porțiune de pădure de pe propr. Bărăictaru, garanț. prov. lei 1.000; 5) Zăvoale de pe proprietatea Balaca-Scăeni, garanț. prov. lei 1.000.

În ziua de 30 Octomvrie 1904, ora 11 a. m., se va ține licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea de veci a lotului situat în București, Bulevardul Carol No. 61 (fost hotel Athena), în întindere de 1.228 m. p. Garanție provizorie lei 17.000.

Supraoferte nu se primesc.

Pentru informațiuni, d-nii amatori se pot adresa la Serv. Bunurilor Eforiei în orice zi și ore de lucru.

Pentru a scoate din vase mirosul de gaz, se spală vasele cu lapte de var amestecat cu foarte puțină clorură de calciu. Acest amestec nu lasă nici urmă de miros de gaz.

Durerile de dinți. — Cauzele, care pot aduce dureri de dinți, sunt foarte multe și diferite; de aceea și este foarte greșit, dacă am încerca unul și același medicament la ori ce fel de durere de dinți. În cele mai multe cazuri durerea de dinți provine din cauză că nervul dintelui ajunge în atingere cu aerul, dacă dintele a început să se strice, să se găunoșeze. Această durere este înțepătoare și svâcnitoare. În asemenea caz, dacă stricarea dintelui este puțin înaintată mai bine este a-l plumba (a-l umplea). Dacă dintele este tare stricat îl vom trage afară. Pentru a amorți pentru cât va timp nervii, cari sunt foarte simțitori, putem pune în găunoșitură ceva bumbac (vată) muiată în unt (ulei) de cuișoare, creozot, cloromform, opiu, morfină, etc.

Un alt soi de durere de dinți este cel reumatic, care nu rămâne pe același loc, ci să schimbă mereu și ni se pare că ne dor toți dinții, chiar și acei sănătoși. În contra acestei dureri întrebuițăm ceai de floare de soc cu zeamă de lămâie pe care îl ținem în gură și facem totodată o baie caldă cu lăină de muștar la picioare. O alinare pe câtăva vreme putem avea dacă punem un aluat de muștar pe brațul superior sau vezicătoare după urechi, iar dacă partea dureroasă e inflamată, putem pune chiar lipitori; și săculețe umplute cu ierburi mirositoare și încălzite și puse pe părțile dureroase sunt bune. La ast-fel de dureri de dinți nu este ertat a-i scoate, fiindcă răul se aruncă pe părțile învecinate.

Toți acei cari ne cer programe, regulamente sau îndrumări, sunt rugați a ne trimite costul lor, de oarece nu expediem nimănui nici cu ramburs nici pe credit.

Prețurile sunt cele următoare:

Programa analitică pentru școlile urbane	lei 1,20
" " " " rurale	" 1,20
" " " " normale	
de învățatori și învățătoare	" 2,20
Indrumări pentru institutori și învățatori, privitoare la modificările aduse programei.	" 0,50
Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar.	" 0,60
Idem pentru administrația interioară a școalelor normale de învățatori și învățătoare	" 1,20
Idem idem școalelor primare urbane	" 0,60
Idem idem " " rurale.	" 0,60

POȘTA REDACȚIEI

D-lui N. Rădulescu, Filipeștii-de-pădure. — Nu există societate pentru exportul nucilor, dar sunt comisionari, de cari poate să aibă cunoștință Ministerul Domeniilor, deci ar fi bine ca d-ta să te adresezi la directorul acestui Minister.

S T E A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățături în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dăntâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

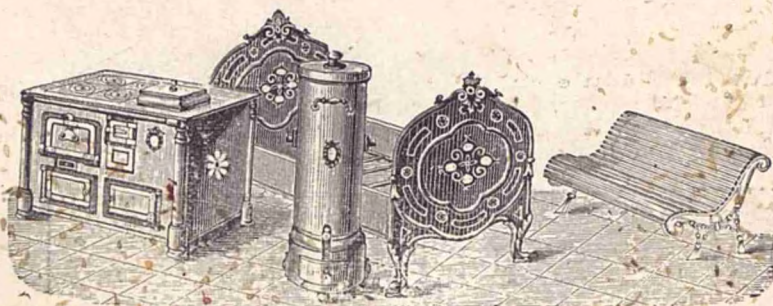
Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Adminstrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Adminstrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Protul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

C. Gh. Spineanu, învăț. (Orzești), 1 leu; N. Predescu, învăț. (Ponoarele), 1 leu; Alex. Bunceanu, învăț. (Podeni), 1 leu; C. Bănescu, învăț. (Rudina), 1 leu; D. Danubian, învăț. (Gruița), 1 leu; Profir Popescu, învăț. (Pătulele), 1 leu; Gh. Ghiță, învăț. (Lupșea), 1 leu; Pr. D. Goșeanu, învăț. (Gogoși), 1 leu; C. D. Sănduțu, învăț. (Rocșoreni), 1 leu; Bucheru Vasile, învățător (Grădiștea-Vâlcea), 1 leu; C. Roman, învăț. (Tina-Vâlcea), 1 leu, S. Leonte, căpitan (București), 5 lei; Anghelina S. Leonte, institutoare (București), 3 lei; Paulina Asian, profesoară (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 201; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 7.450 lei și 75 de bani.

(Va urma în numărul viitor).

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dămnei 14, București.

Sobe Calorifere. Mașini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi și mobile
de fier.

62-28

Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde *eftin*.
Dinle sosese Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.	
» » » Nasturi		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	
» Chevreau cu Elastic		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.			
» » » Botoni		»	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» » » Colori		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
» Gems cu Nasturi și Șireturi		»	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chevreau albi decolțați		»	6.95,	6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi		»	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme		»	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de *eftine*.
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănui Glacé, Albé, Colori,
și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupendu-se la incercare, se dă altă
pereche.

Magasin la toate Sesunile, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliția
Capitală, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un soagemint de
5% din prețurile însumate, prezentând
cuponul.